

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 541/2020
01.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жикице Радивојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 17К.бр.82/16 од 08.02.2018.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.610/18 од 15.07.2019.године, у седници већа одржаној дана 01.07.2020.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жикице Радивојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 17К.бр.82/16 од 08.02.2018.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.610/18 од 15.07.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 17К.бр.82/16 од 08.02.2018.године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећенима ББ и ВВ на име имовинскоправног захтева исплати износ од укупно 19.800,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су за већи износ од досуђеног оштећени упућени на парнични поступак. Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 10.662,00 динара и на име судског паушала износ од 8.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.610/18 од 15.07.2019.године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА, па је преиначена пресуда Основног суда у Нишу 17К.бр.82/16 од 08.02.2018.године у делу одлуке о имовинскоправном захтеву, тако што је Апелациони суд у Нишу оштећене ББ и ВВ ради остваривања имовинскоправног захтева упутио на парницу, док је жалба

браниоца окривљеног у осталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Жикица Радивојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целости пресуде Основног суда у Нишу 17К.бр.82/16 од 08.02.2018.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.610/18 од 15.07.2019.године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, као и да применом одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде Основног суда у Нишу 17К.бр.82/16 од 08.02.2018.године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да су побијане правноснажне пресуде искључиво засноване на незаконито прибављеним доказима и то на исказу сведока ГГ датом пред Основним јавним тужиоцем у Нишу на записнику КТ.бр.3044/14 од 14.12.2015.године, у који исказ је суд извршио увид на основу одредбе члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП јер је сведок у међувремену преминуо, те на потврди о привремено одузетим предметима ПУ Ниш ПС Сврљиг КУ.бр.3283/2014 од 19.08.2014.године, а без којих незаконитих доказа које је требало издвојити из списка предмета не би била донета осуђујућа пресуда. Као разлог незаконитости наведеног исказа сведока ГГ бранилац истиче да се сведок приликом испитивања пред ОЈТ у Нишу користио белешкама - изјавом датом у полицији, а што сведоку према одредбама ЗКП није дозвољено, већ то право сходно одредби члана 86. став 1. ЗКП има само окривљени, а због наведеног је јавни тужилац на инсистирање браниоца констатовао на овом записнику да сведок код себе поседује изјаву из полиције и да ју је извадио. Поред тога, као разлог незаконитости потврде о привремено одузетим предметима ПУ Ниш ПС Сврљиг КУ.бр.3283/14 од 19.08.2014.године бранилац истиче да како је у конкретном случају АА у време сачињавања и издавања наведене потврде имао својство осумњиченог извршиоца предметног кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, то су овлашћена службена лица полиције била дужна да, сходно одредби члана 289. став 2. ЗКП, пре издавања и потписивања наведене потврде поуче окривљеног о правима из члана 68. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП и о праву да узме браниоца, а што у конкретном случају није учињено.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Жижице Радивојевића били су предмет разматрања Апелационог суда у Нишу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Нишу 17К.бр.82/16 од 08.02.2018.године. Апелациони суд у Нишу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 2 и 3 другостепене пресуде Кж1 бр.610/18 од 15.07.2019.године изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи браниоца окривљеног у којима као незаконит доказ наводи препознавање окривљеног АА које је извршено од стране сведока ГГ дана 20.08.2014.године у ПС Сврљиг и то на основу фотографија више лица показаних му од стране полицијских службеника, а о чему је сведок ГГ сведочио у свом исказу датом пред Основним јавним тужиоцем у Нишу на записнику КТ.бр.3044/14 од 14.12.2015.године. По ставу браниоца како је ово препознавање извршено супротно одредби члана 100. став 3. ЗКП, јер исто није обављено у присуству јавног тужиоца, то се самим тим на делу исказа сведока ГГ, у којем је сведочио о томе како је у полицији препознао окривљеног АА као извршиоца предметног кривичног дела, не може заснивати судска одлука.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани из разлога јер из списка предмета произилази да се у конкретном случају не ради о доказној радњи препознавања лица у складу са одредбама члана 100. и 90. ЗКП, како то погрешно сматра бранилац окривљеног, већ изјашњавање сведока ГГ (очевица обијања куће оштећеног) приликом давања исказа пред Основним јавним тужиоцем у Нишу на записнику КТ.бр.3044/14 од 14.12.2015.године о начину на који је сазнао идентитет извршиоца предметног кривичног дела, представља саставни део његовог исказа и може бити коришћено као доказ у кривичном поступку.

У осталом делу захтева за заштиту законитости указујући да није на несумњив начин утврђено да је окривљени АА извршио кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ јер не постоје материјални докази као и указујући да суд није ценио доказе који иду у корист окривљеног, бранилац окривљеног, по налажењу овога суда, у суштини оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се

неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жижице Радивојевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић